

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a optsprezecea după Rusalii

Joi, 1 octombrie: Acoperământul Maicii Domnului

Astăzi, 27 septembrie: Sf. Ier. Martir Antim Ivireanul, mitropolitul Țării Românești

Icoana realizata de Maica Paisia, Bistrita

Ție Ierarhule Antim, înfloritul bărbat al Iviriei, răsădit peste hotare în pământul cel bun, rod și mai mult să aduci, și noi cinstirea noastră îți aducem: Bucură-te, Sfinte Ierarhe Antim Ivireanul, mucenicie de taină a lui Hristos! O, Sfinte Ierarhe Antime, din tinerețe și până la moartea pământească un „drum mucenicesc” ai avut, dar cu darul lui Hristos, la împlinirea cea sfântă ai ajuns, ca un adevărat slujitor de mare cinste al bisericii, și așa fii și nouă întăritor în dreapta credință, să cântăm: Ali-luia!

Din Acatistul Sf. Ier. Martir Antim Ivireanul, mitropolitul Țării Românești

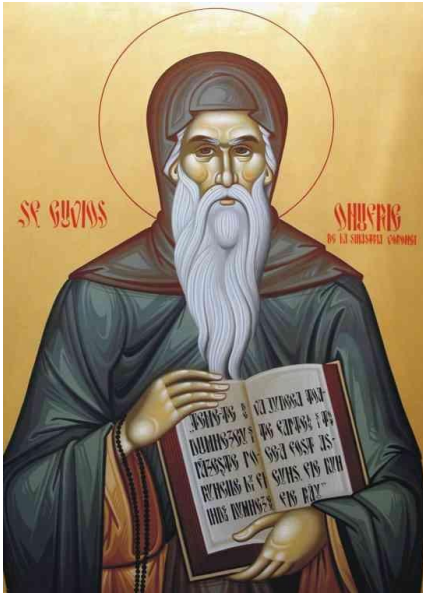
**Evanghelia Duminicii
(Pescuirea minunată)
Luca 5, 1-11**

Astăzi poporul cel binecredincios, luminat prăznuind, umbriți fiind prin venirea ta, Maica lui Dumnezeu, și căutând către prea cinstită icoana ta cu umilință grăim: Acoperă-ne pe noi cu cinstitul tău Acoperământ, și ne scapă de tot răul, rugând pe Fiul tău, Hristos Dumnezeuul nostru, să mântuiască sufletele noastre. Împărătesei celei alese mai înainte de veci, împărătesei celei mai înalte decât toată făptura cerului și a pământului, care a venit oarecând la rugăciune în biserica cea din Vlaherne și se ruga pentru cei din întuneric, acesteia și noi, cu credință și cu umilință, îi serbăm Acoperământul ei cel luminos. Iar tu, ca ceea ce ai putere nebiruită, izbăvește-ne pe noi din toate nevoile, ca să strigăm ție: Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

**Acatistul Sf. Acoperământ al
Maicii Domnului**

În vremea aceea Iisus ședea lângă lacul Ghenizaret și a văzut două corăbii oprite lângă țărm, iar pescarii, coborând din ele, spălau mrejele. Atunci El, urcându-Se într-una din corăbii, care era a lui Simon, l-a rugat s-o depărteze puțin de la uscat și, șezând în corabie, învăța din ea mulțimile. Iar când a încetat să vorbească, i-a zis lui Simon: Îndepărtează-o la adânc și lăsați în jos mrejele voastre ca să pescuiți. Și, răspunzând, Simon a zis: Învățătorule, toată noaptea ne-am trudit și nimic n-am prins, dar, după cuvântul Tău, voi arunca mrejele. Și, făcând ei aceasta, au prins mulțime mare de pește, încât li se rupeau mrejele. De aceea, au făcut semn celor care erau în cealaltă corabie să vină să-i ajute. Și au venit și au umplut amândouă corăbiile, încât erau gata să se scufunde. Iar Simon-Petru, văzând aceasta, a căzut în genunchi, înaintea lui Iisus, zicând: Ieși de la mine, Doamne, că sunt om păcătos! Căci spaimă îi cuprinsese, pe el și pe toți cei ce erau cu el, pentru pescuirea atâtor pești. Tot așa și pe Iacov și pe Ioan, fiii lui Zevedeu, care erau împreună cu Simon. Și a zis Iisus către Simon: Nu te teme; de acum înainte vei fi pescar de oameni.

Pelerinaj la mănăstiri din județul Botoșani

Al doilea sfânt locaș pe care l-am vizitat a fost Mănăstirea Sihăstria Voronei, care te îndeamnă la rugăciune și meditație religioasă. Cu smerenie am intrat în biserica de piatră, care a fost construită pe locul unei biserici vechi de lemn, la îndemnul domnitorului Mihail Sturza în perioada 11 septembrie 1858 – 25 martie 1861. Ne-am închinat la moaștele

Sfântului Cuvios Onufrie, ctitorul duhovnicesc al sfântului locaș. Considerat cel mai mare sihastru de pe meleagurile botoșănene, Sfântul Cuvios Onufrie s-a născut în Rusia în jurul anului 1700. Deși de neam nobil, guvernator al unei provincii, auzind de numele unor mari pustnici din ținuturile Moldovei, a venit aici în jurul anului 1749.

A cunoscut în cei 15 ani de ucenicie pe Sf. Vasile de la Poiana Mărului și Sf. Parinte Velicicovski de la Neamț a cărui ucenic și prieten a fost și din mână acestuia a primit schema cea mare la Mănăstirea Dragomirna în anul 1774.

În 1764 a intrat în obștea schitului Sihăstriei Voronei, a viețuit 25 de ani într-o peșteră de malul râului Vorona unde a copiat multe manuscrise.

A fost făcător de minuni încă din timpul viții. Pe 29 martie 1789, a adormit și a fost îngropat în livada schitului lângă rădăcina unui măr.

În anul 1846, pe 9 mai moaștele au fost dezhumate și așezate în altarul Mănăstirii Vorona.

Au fost mutate în anul 2005, la 9 septembrie, când a fost canonizat, la mănăstirea întemeiată de el, Sihăstria Vorona.

În sfântul lăcaș, este o icoană unică a Maicii

Domnului cu pruncul de mană, care a fost pictată de Vladimir Machidon, viețuitor aici între anii 1861-1876, care atunci când o privești din față, Maica Domnului își ațintește ochii asupra ta.

Tot aici, în Duminica Tomii a anului 1928 a fost primit de Părintele Ghedeon Verenciuc, stareț la Mănăstirea Putnei între anii 1920-1945, ca frate de mănăstire, la numai vârsta de 14 ani, pe Toader Arăpașu din Tocilenii Botoșanilor, vrednicul de pomenire, Prea Fericitul Părinte Teoctist, Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române între anii 1986-2007.

Cum pelerinului îi stă bine cu drumul ne-am îndreptat spre un nou locaș, Mănăstirea Zosin, situată într-o zonă cu dealuri și văi domoale acoperită cu mici pâlcuri de stejari, pe culmea dealului cu același nume.

Prof. Viorica Sufischi

(continuare în numărul viitor)

Întrebări și răspunsuri:

Cât de important este pelerinajul pentru un creștin ortodox?

Pentru un creștin ortodox, întotdeauna pelerinajele sunt prilej de bucurie duhovnicească, întărire în credință și îmbogățire spiritual-duhovnicească, dar și culturală. Pentru un trăitor de viață spirituală intensă, locurile sfinte pe care le vizitează, unde se închină, de unde se încarcă cu energie pozitivă produc implicații profunde, se creează acea stare care îl introduce într-o lume puțin accesibilă turiștilor de ocazie. De fapt, pelerinajul este un răspuns al omului (care caută să ajungă la un loc binecuvântat) la apelul făcut de Dumnezeu, o căutare reciprocă și o întâlnire spontană. Legătura dinamică dintre răspunsul omului și chemarea lui Dumnezeu se cheamă credință. (Pr. Daniel Tode)

Ale lui Dumnezeu și ale Cezarului

Ne întrebăm adesea: până în ce punct suntem datori să facem ascultare? Limitele ascultării de orice fel de autoritate, bisericească sau lumească, sunt păcatul și apostazia (lepădarea de credință). Este extrem de important să avem aceste repere mai ales astăzi, când suntem chemați să evităm două extreme.

Prima este a celor care absolutizează ascultarea, prefăcând-o în supunere oarbă. Din frică, din comoditate sau din alte motive, aceștia încetează a se mai întreba care este voia lui Dumnezeu și împlinesc militărește voia oamenilor. În cea de a doua extremă cad aceia care își caută voia și se încred propriilor păreri. Din multa lor mândrie, ajung să judece pe ceilalți, văzând păcate și erezii acolo unde nu sunt decât închipuiri și răstălmăciri.

Culmea e că ambele categorii invocă adesea un același pasaj noutestamentar: *"Atunci s-au dus fariseii și au ținut sfat ca să-L prindă pe El în cuvânt. Și au trimis la El pe ucenicii lor, împreună cu irodianii, zicând: Învățătorule, știm că ești omul adevărului și întru adevăr înveți calea lui Dumnezeu și nu-Ți pasă de nimeni, pentru că nu cauți la fața oamenilor. Spune-ne deci nouă: Ce Ți se pare? Se cuvine să dăm dajdie Cezarului sau nu? Iar Iisus, cunoscând viclenia lor, le-a răspuns: Ce Mă ispitiți, fățarnicilor? Arătați-Mi banul de dajdie. Iar ei I-au adus un dinar. Iisus le-a zis: Al cui e chipul acesta și inscripția de pe el? Răspuns-au ei: Ale Cezarului. Atunci a zis lor: Dați deci Cezarului cele ce sunt ale Cezarului și lui Dumnezeu cele ce sunt ale lui Dumnezeu"* (Matei 22, 15-21). Cu mici diferențe, acest dialog este relatat și de ceilalți doi evangheliști sinoptici, Marcu și Luca. Ceea ce înseamnă că se atinge aici o învățătură esențială pentru mântuirea noastră.

Pentru cei ce absolutizează supunerea, cezarul devine tot un soi de dumnezeu. Ceilalți, din extrema opusă, îl reduc pe Dumnezeu la ipostaza unui cezar (sau țar?!), un împărat peste cele lumești. Fiecare mută limita unde îi convine. Unii sunt prea conectați la cele ale lumii și pierd reperele cerești. Ceilalți, în zborul lor nesăbuit către cele înalte, se trezesc că se află, de fapt... în aer!

În fond, lucrurile nu sunt deloc complicate. Mântuitorul rezolvă dilema printr-un recurs la *"principiul proprietății"*: *"cele"* aflate în discuție ale cui sunt? Banul de dajdie era al Cezarului. Trebuia dat acestuia, conform legii imperiale. Cum se întâmplă și astăzi, când plătim impozite cu moneda

emisă de stat. Dar Sfânta Împărtășanie, de exemplu, a cui este? Evident, a lui Dumnezeu. Înseamnă că actul cuminecării nu intră în sfera de competență a cezarului/ statului. Reglementările care vizează aspecte civile, economice, sanitare etc. sunt din "ograda" cezarului și creștinul este îndemnat să le respecte. Nu la modul absolut, desigur, ci până în momentul în care ele ar aduce atingere adevărilor de credință. Avem sfinți trecuți în calendar, precum mării mucenici Gheorghe - purtătorul de biruință și Teodor Stratilat. Aceștia au slujit unor împărați păgâni, închinători la idoli și persecutori de creștini, până în clipa în care li s-a cerut să se lepede ei înșiși de credință. Atunci s-a atins limita ascultării de puterea lumească.

Pe Iisus, acum două mii de ani, o parte dintre iudei au vrut *"să-L ia cu sila, ca să-L facă rege"* (Ioan 6, 15). Nu a primit, ci S-a dus *"în munte, El singur"*. A acceptat osanale și primire împăratească doar când a intrat în Ierusalim și doar pentru că venea *"spre patima cea de bunăvoie"*. A dovedit că putea să preia oricând puterea lumească. Dar nu a făcut-o, pentru că El nu a venit ca să ne conducă prin forță, prin constrângeri exterioare, ci să ne cucerească lăuntric, prin iubire jertfelnică. Metodele lui Dumnezeu sunt diferite de ale cezarului. E nevoie de o dreaptă socoteală pentru a distinge între ele, un discernământ care nu se poate dobândi decât prin mijloace duhovnicești. Iar ceea ce trăim în aceste vremuri de criză ne ajută să cernem inima noastră. Să ne scuturăm de închipuiri și de falsă râvnă, dar să ne și trezim din amorțeală și din comoditate. Să-L aducem pe Dumnezeu în viața noastră, nu în disputele noastre. Dumnezeu este Persoana cu care intrăm în comuniune, nu argumentul invocat pentru a desființa pe cineva. Numele Lui să fie pe buzele și în mintea noastră, iar nu în sloganuri sau amestecat în sudalme. (Pr. Constantin Sturzu)

"Dați cezarului cele ce sunt ale cezarului, și lui Dumnezeu, cele ale lui Dumnezeu"; asta înseamnă a da fiecăruia ce-i al lui. În vremea noastră, în loc de „cele ce sunt ale cezarului” avem „cele lumești” și problema se pune așa: cele lumești, la vremea lor; cele dumnezeiești, la vremea lor; dar oamenii s-au năpustit asupra celor lumești, iar cele dumnezeiești sunt lăsate deoparte. Ca atare, acestea din urmă nu numai că nu sunt pe locul convenit lor, adică pe primul plan, așa cum se cuvine, ci au căzut cu totul în uitare. Ca urmare a acestei uitări, aparent neintenționate, pomenirea lor se întunecă în conștiință, iar apoi devin tulburi și conținutul, și temeiurile lor. De aici iau naștere slăbiciunea convingerilor și șubrezenia credinței, iar apoi înstrăinarea de ea și clătinarea în bătaia vânturilor tuturor învățăturilor mincinoase. Această cale o străbate oricine dă dovadă de nepăsare față de cele dumnezeiești; și tot această cale o străbate și societatea atunci când în rânduielile sale începe să nu mai ia aminte la cerințele lui Dumnezeu.

(Sfântul Teofan Zăvorățul)

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (**Coordonator principal**)

Voluntari:

***Secretar redacție/Relații Publice:** tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei

***Foto:** Valentin Burlacu, Alexandru Losonczy, Ionuț Andrei Bodai, Ioan Septimiu Dorobanțu, Mihail Bogdan Trandafirescu etc.

***Grafică:** Elena Gheorghită, Cristian Ștefan, Miruna Ștefan, Parascheva Matciac, Maria Morteci etc.

***Alte activități:** Bogdan Andrei Finaru, Claudiu Șuțu, Iustinian Maradin, Maria Sobăru, Daniel Șuțu, Viorel Blidaru, Iulian Boghean etc.

***Administratori site parohie/pagină facebook:**

Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
www.parohiatomacozma.ro, parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Vă rugăm să vă abonați gratuit la YouTube

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

PROGRAM LITURGIC ÎN ACEASTĂ SĂPTĂMÂNĂ

*Program de spovedanie: după fiecare slujbă de seară care începe la ora 18.00

*Duminică, 27 septembrie 2020,

08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur

18.00 Paraclisul Maicii Domnului

*Miercuri, 30 septembrie 2020,

ora 18.00, Slujba Vecerniei

*Joi, 1 octombrie, Acoperământul Maicii Domnului

08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur

*Vineri, 2 octombrie 2020

18:00 Taina Sf. Maslu, cu rugăciuni pentru cei care au examene, rugăciuni de mulțumire, precum și dezlegări și rugăciuni pentru diferite trebuințe, precum și citirea pomelnicilor care se poartă la biserica noastră

*Sâmbătă, 3 octombrie, într-o cinstirea Sfinților ocrotitori ai parohiei, Sf. Ap. Toma și Sf. M. Mc. Ecaterina, ale căror moaște se află în biserică spre închinare

- **ora 7.00,** Slujba Utreniei, a Sfintei Liturghii, Pomenirea morților

- **ora 18.00,** Slujba Vecerniei

Crucea Domnului – sensul unic al Creației, căci pe Cruce stă răstignit Creatorul (II)

(continuare din numărul trecut)

Pe cruce Dumnezeu a trăit anticipat toată suferința umanității. A trăit suferința fiecărui om, empatizând total cu el, și fiind în totală unire de simțire cu omul suferind i-a dăruit și soluția ieșirii din suferință. Prin Crucea și jertfa Sa Domnul dăruiește PUTERE și VINDECARE tuturor celor păcătoși, neputincioși, bolnavi și suferinzi. Prin Cruce Domnul e cu noi în căderile noastre, în iadul nostru.

Pe Cruce Domnul a cuprins cu brațele Sale toată umanitatea.

Umanitatea este la adăpost în brațele Domnului pe Cruce. Umanitatea este pe Cruce ca în brațele mamei.

Umanitatea pe Cruce primește mângâiere în toate necazurile ei, pansament pe toate rănilor ei, medicament pentru toate bolile ei, pat calduros, liniște și pace sufletului, nădejde că viitorul va fi generos și bun.

Umanitatea pe Cruce este sub grija protectoare și iubitoare a Domnului. Și Domnul are toată puterea și știința medicală ca să vindece trupul și sufletul nostru în același timp.

Crucea Domnului este patul de spital al omului.

Crucea Domnului este transformatoare a toată răutatea omenească, așa cum suferința îndurată de Sf. Efreem cel Nou în vremea muceniciei lui din cauza răutății oamenilor, a întors-o Domnul în șuvoi / izvor de vindecări pentru umanitate.

Cei ce l-au schingiuit pe Sfântul Efreem, musulmani fiind, au sperat să distrugă un creștin și încet încet să dispară poate toată creștinătatea. Au sperat să-L elimine pe Hristosul creștinilor. Au vrut ca prin răutatea lor să se înveșnicească ei și gândurile lor asupra lumii. Dar cruditatea lor, ura lor, violența, a transformat-o Domnul prin Duhul Sfânt în blândețea Sf. Efreem, în bunătatea lui, în sfințenie, într-un trup care s-a transformat în izvor de vindecări pentru umanitate.

Crucea Domnului este o promisiune în curs de împlinire că El va transforma / transfigura orice răutate în bunătațe, orice păcat în virtute, orice neascultare în ascultare, orice întuneric în lumină.

Tot sensul vieții omului și a Creației se împlinesc în Crucea Domnului, căci pe Cruce Dumnezeu Cel iubitor ne arată că orice am face, El ne va iubi, și orice am alege El e mereu cu brațele deschise pentru a ne primi acasă.

Sfântul Maxim Mărturisitorul spune că toată Creația a pornit de la Dumnezeu și în mișcarea ei se va întoarce la sfârșitul veacurilor tot către Dumnezeu, dar schimbată, îndumnezeită.

Crucea Domnului este destinația finală a întregului rău din lume. Căci nimic nu se întâmplă fără voia Domnului, nici binele, nici răul. Răul pe care Dumnezeu îl îngăduie să se întâmple între noi are ca unic scop să scoată un bine mai mare. Nu există rău care să nu fie asumat și transformat de Dumnezeu prin Crucea Sa. Dar fără să oblige pe nimeni.

Cei care vor vrea, vor primi iertarea caldă a lui Dumnezeu, cei care nu-și vor recunoaște greșelile se vor însingura într-o lume fără de Dumnezeu, un iad autocreat, un întuneric nebun și plin de suferință.

Crucea Domnului este o redirectionare permanentă a răului spre bine, a omului spre Dumnezeu.

Crucea Domnului este câinele de pază al umanității.

Crucea Domnului este înveșnicire a binelui. Crucea Domnului: STOP MORȚII. Crucea Domnului: STOP SUFERINȚEI.

Crucea Domnului este semn rutier către Calea Vieții. Crucea Domnului este SENSUL UNIC AL CREAȚIEI.

Claudiu Bălan